

har sjældent mærket en så klar demonstration af, hvor kunstigt, hyklerisk og pinligt det såkaldte rigsfællesskab kan være, når det kommer til stykket, som da Tinget den 19. februar i år behandlede en forespørgsel til statsministeren fra hr. Søren Espersen, Dansk Folkeparti – forespørgsel nr. F 8 vedrørende grønlandske forhold. Den forespørgsel er hr. Søren Espersen og Dansk Folkeparti i deres gode ret til at stille. Men det er helt og aldeles uacceptabelt, at samme hr. Søren Espersen og Dansk Folkeparti udviser et topmål af hykleri ved at forsøge at forhindre os andre i at deltage i en debat om og stillingtagen til forhold, som udspiller sig her i denne del af rigsfællesskabet.

Vil man forhindre os i at deltage i debatter og afstemninger her i salen, er der faktisk kun to måder at gøre det på: 1) ved at ophæve Grønlands ret til repræsentation i Folketinget eller 2) ved at have en nagelfast aftale om, at Folketinget og danske politikere i det hele taget ikke blander sig i grønlandske anliggender, mod at grønlandske politikere afholder sig fra at blande sig i indterne danske forhold. Men ud fra den virkelighed, der gælder i dag, har jeg lige så meget ret til at deltage i debatter og afstemninger som alle øvrige medlemmer af dette Ting.

Børns vilkår i de danske asyllejre har interesseret mig, lige siden jeg var medforslagsstiller i en forespørgselsdebat i maj 2006, ved hvilken anledning vi da også deltog i den efterfølgende afstemning. Dengang var der ingen, der så meget som løftede et øjenbryn af den grund. Jeg ønsker ikke at skade nogen, hverken regeringen eller dens støtteparti, men jeg ønsker at medvirke til at forbedre forholdene for asylansøgere og deres børn her i Danmark. Derfor agter jeg at stemme for det af fru Pia Christmas-Møller rejste forslag til vedtagelse, når forslaget sendes til afstemning i morgen.

(Bifald).

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Jeg skal gøre opmærksom på, at bifaldsyttringer eller det modsatte ikke er tilladt her i Folketingssalen.

Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:43

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo næsten lidt ærgerligt, at de to grønlandske medlemmer under meget stor mediebevågenhed er taget til Danmark og det så viser sig her i debatten i dag, at det egentlig kunne

være lige meget; man kunne jo bare være blevet hjemme, som man plejer at gøre. Men man havde jo, også i lyset af medieopmærksomheden, troet, at man var udslagsgivende. Det viser det sig jo så i løbet af dagen at man altså ikke er...

Jeg synes, det var glimrende, at hr. Helge Adam Møller før listede nogle forhold op om, hvordan danske asylbørn har det i eksempelvis Center Sandholm. Jeg vil godt spørge hr. Lars-Emil Johansen, om ikke det er på tide, at mange grønlandske børn bare får tilnærmelsesvis de samme gode forhold, og på tide, at en grønlandsk politiker virkelig tager hånd om de problemer, der er i Grønland.

Jeg synes, det var rystende, da vi kort tid før folketingsvalget så en DR-dokumentarudsendelse fra Grønland om, hvordan forholdene er med påstået korruption i forhold til tidligere ministre, hvordan børnene blev udsat for vanrøgt, incest, alle mulige ting. Der er virkelig en opgave, synes jeg, og jeg kan forstå, at hr. Lars-Emil Johansen er meget optaget af børns forhold, og det tror jeg egentlig vi alle grundlæggende er. Men der ligger altså en meget, meget stor opgave der for en grønlandsk politiker.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg synes, det er ærgerligt, at fru Pia Kjærsgaard synes, det er ærgerligt, at jeg er kommet. Men det gør jeg, fordi det er min ret at være her, og det agter jeg heller ikke fremover at spørge om lov til.

Med hensyn til grønlandske børns vilkår vil jeg gerne henvise fru Pia Kjærsgaard til Grønlands hjemmestyres hjemmeside, der hedder www.nanoq.gl, og der slå op under Familiedirektoratet, der den 2. november 2007 på baggrund af det af fru Pia Kjærsgaard omtalte tv-program udsendte en pressemeddelelse, der fortæller, hvor meget og hvad der bliver gjort for børns vilkår i Grønland; om forebyggelse og bistand, der står i højsædet hos alle, der ønsker at medvirke til at forbedre forholdene; om familicentre oprettet langs kysten i Grønland og om det fokus på børn og unges trivsel og sundhed i dagligdagen, der er i Grønland. Cirka tre fjerdedele af Grønlands hjemmestyres budget bruges til formål, som er børnerelaterede, nemlig sundhed, skoler, børnehaver og socialvæsen.

Der er altså rigeligt, og jeg vil også godt lige nævne som en sidste bemærkning, at der også er